

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم : ارهک يا مرهک

ليکوال : اجمل يوسفزی

د چاپ شمېر : پنځه سوه ټوکه

م ۴ : ۲۰۱۲ ج ۱

دويم چاپ : ۲۰۱۴ م۱

کمپوز او ډيزاين: ذبيح الله "وردگ"

د کمپوز ځای : ميرزاخان کمپوزنگ سنتر

يوټورسټي روډ گل حاجي

لازه

د خپريدو حقوق له ليکوال سره محفوظ دي

د کتاب پیژندنه

|||||

د کتاب نوم : ارگ یا مرگ

لیکوال : اجمل یوسفزی

د چاپ شمېر : پنځه سوه ټوکه

نېټه : 2002 جون

دویم چاپ : 2004 می

د کمپوټر ځای : میرزاخان کمپوزنگ یونیورسیتی روډ گل حاجي

د خپریدو حقوق له لیکوال سره محفوظ دي

ډالۍ!

د کابل هغه ټولو شهیدانو ته چې په دا وروستی لسیزه کې یې هر یو د خپل خواږه ژوند نعمت د خپلو مسلمانانو توپکوالو د چوکۍ (ارگ یا مرگ) په شوق کې د لاسه ورکړ. هغې ناهیدې ته چې د څلورم پوږ نه په رالوېدو د معصومیت په جرم د خپل ورور د چوکۍ قرباني شوه؟! او ټولو هغو پرې حسنه افغاني گلالیو پېغلو، کونډو او تورسرو ته چې د خپلو وروڼو د چوکۍ په مینه کې یې مېړونه او زامن شهیدان، کورونه یې وړان، عزت یې پایمال او بلاخره سوالگرې شوې؟

مقدمه

گرانو لوستونکیو:

په گران افغانستان چې څه تېر شوي او لا تېرېږي، د دغه حماسو، وياړونو او ورسره په هغو وياړونو او فجایعو باندې يو څه ليکل او تاريخ ته سپارل يې هم يو لازمي امر دی .

لمړی: چې راتلونکی نسل د خپل ابا او اجدادو له کار نامو خبر شي او د هغوی په رڼا کې خپل ژوند عيار کړي، يعنې په ښو يې ووياري او ځان د هغوی په نقش قدم برابر کړي او له بدو او ناکاميو يې عبرت او تجربه حاصله کړي او په دغه ډول ځان او راتلونکی نسل له ښويدو او ناکاميو وژغوري .

دويمه گټه يې دا ده چې د خپل جغرافيايي، قومي او تاريخي پېښو تر څنگ د خپلې ژبې، مذهب او فرهنگ سره سپری هم اشنا کوي. زموږ گران هېواد چې په تاريخونو کې يې پرته له جنگه بل څه نشته او هغه هم ډېر لږ يې د افغانانو له خوا ليکل شوي او زياتره يې د خارجي تاريخ پوهانو له خوا ليکل شوي، نو چې داسې ده ښکاره خبره ده، چې د خارجي پوهانو شخصي افکار او اغراض به په کې خامخا نغښتي وي يو انگرېزي، چنگيزي او روسي به څنگه په دې په پوره اخلاص او صداقت اعتراف وکړي چې مونږ (يرغلگر) په دې خاورې کې داسې بدبد راگير شو او د دغه غېرتي قوم د لاسه تڼۍ تڼۍ او ... ژوندي مو په تېښته بريالي او مړي مو وړپاتې شول. په هر ترتيب خبره نه اوږدوم ما چې دغه کتابگي ليکلی زه خپله نه پوهېږم چې دا به د ادب په کوم ډول کې راشي، او څومره به ادبي او غېرې ادبي وي. يوازې او يوازې د يو دردېدلي او سپېڅلي احساس په بنا ليکل شوی د کميت په ځای کيفيت، مانا او مفهوم ته ډېره توجه شوې او ډېر کوبښن شوی چې د دې څو کالو بزکشی، چې په مظلومو او بې دفاع مومنونو افغانانو او په ځانگړي توگه د کابل په ښاريانو د سپېڅلو او پاکو شعارونو او لباسونو لاندې وشوې يو واقعي او رېښتونی انځور وي او تاريخي بڼه غوره کړي. چې د يوې ډرامې په توگه دغه ټول ښاغلي لوبغاړي د عالي او مقدس هدف نه انحراف او رو رو د خپل شخصي، قومي، سمیزي، او ژبنۍ، تربگنۍ له مخې اسلامي خو لا څه چې حتی له انساني دايرو او چوکاټ نه اوځي او د دغه نعمت (جهادي گټاټ) د کفران په جزا کې يې اخر حق تعالی د ډيرو خوارو او بې وسو خلکو د قهر او غضب په پايله کې تباه کوي که همدایې نفسانيان وي او لا به ذليله کيږي. نور نو قدرمن لوستونکي او خپل نظر يې، خو مونږ وايو او بلکې په دې عقیده يو، دغه ملت، چې د څه لپاره دغه لويه او نړيواله قرباني ورکړې هغه هيلې به خامخايې که خدای (ج) کول يوه ورځ نه يو ورځ پوره کېږي.

لومړۍ برخه

جنابه استاذ صاحب!

ستاسې د وينا او سلا په بنياد مو خپلو ټولو پلويانو ته مکتوبي خبر ورکړ، چې د يوې جرگې په بڼه دلته راټول اوستاسې مشرتوب د ټول قوم په استاخيولي قبول او اعلان کړي .

استاذ: ښه دا خو ډېر ښه کار شوی مگر له جنگونو مې خبر کړه، چې همدا اوس چېرته او د چا په گټه روان دي؟
جنابه هېڅ اندېښنه مه کوئ دښمن د ډېر کلک مقاومت په پايله کې يو څو گامه مخکې راغلی و مگر زمونږ د جنگياليو مشر ډېر زړور او تکتیکی سپی دی دښمن ته يې غاښ ماتوونکي گوزارونه ورکړل او بېرته په شا وتمبېدل .
استاذ: نه، چې بيا لمړۍ ليکه را ماته کړي؟

نه تاسې ډاډه اوسئ داسې به هېڅ کله ونه شي او خدای مه کړه که هغوی را مخکې هم شي په تش ارگ به څه وکړي په څه پسې، چې هغوی هم پسې را لوڅې کړي هغه همدا چوکۍ ده .
استاذ: آيا دښمن خبر دی چې چوکۍ اوس زمونږ سره سپاره او گرځنده ده؟
گمان نه کوم چې دقيق دې خبر وي .

جنابه ما مخکې عرض وکړ چې ډاډه اوسئ هېڅ اندېښنه مه کوئ زمونږ تکتیکونو ته دښمن څه، چې شيطان هم گوته په غاښ دی .

استاذ: نه نه ماسره هېڅ اندېښنه او د خطر څه فکر نه شته. فقط غوښتل مې که جنگ له مانه ليرې وي او لمړۍ ليکې ښې ډاډمنې وي نو چې ځان لږ لمرته وربنکاره کړم .
مياشتې وشوې، چې په څمخو ورننوتلی يم، د هډوکو په درد اخته شوی يم باور وکړه چې د ملا او د پښو له درده مړ شوم .

ډېره ښه ده تاسې کولای شئ چې لمرته ځان ښکاره کړئ .

استاذ: خير يوسې فکر مه کوئ ليرې نه ځم فقط د څمخې خوله کې کښينم شا به لمر ته کړم مخ به مې د څمخې او چوکۍ په لور وي .

ډېره ښه ده مقصد، چې وينې اوسئ وخت ډېر حساس او خاص دی .

له یوې خوا که جنگ ډیر حساس روان دی او د دښمن گوندې کډل حتمي دي له بل پلوه مو رښتیا ډېر مشاران هم راغونښتي چې ستاسې مشري پرې ومنو .

زمونږ د جنگیالو مشر ډېر زیرک او هوښیار دی، نه مو دي اورېدلي چې وایي د اړتیا په وخت کې به هندو ته خو لاشه چې خړه ته به هم بابا وایې هغه د دښمن د راپرزولو لپاره له خپلو ډېرو دوستانو او خواخوږو سره لیدنې کتنې او ژمنې کړي. د اړتیا په وخت کې به موږ ته ټول لاس په نام وي زمونږ اړیکې اوس ډېرې پراخې او رېښې مو په هرې خوا ځغېدلې دي افسوس زمونږ په تېرو شېبو څومره غفلت مو کړی اوس موقع په لاس راغلې باید غفلت ونه شي دا ځل لتي مو د تل لپاره مرگ دی او گټه به مو هم د تل لپاره عبرت وي، ټینگ عزم غواړي مټې مو رانغښتې دي خو تاسې ته دې خدای ډېر عمر درکړي، چې مونږ دې په خپلو لاسو پر تخت کښېنوو او په دغه ډول ستاسې او زمونږ وروستی ارمان پوره شي .

استاذ: مگر ما ته دا کار ډېر ناشونی او ستونزمن ښکاري نه شي چې هم سر لار شي هم سرسر مطلب دا چې که مونږ د خبرو لار غوره کړی وای ښه به نه وه؟

جنابه په جنگ کې مړي کېږي، د حقوقو غوښتنه او د ځان منل په یو چا یا قوم څه اسانه خبره نه ده د آزادۍ فصل د وینو باران غواړي دغه چوکۍ په خبرو مونږ ته چېرته رارسي چېرته عزیز خان چېرته ملنگ عبدالرحمان دا د سرونو د لو او د وینو برکت او زور دی چې اوس ستاسې په اختیار کې ده زمونږ پرېکړه یا ارگ یا مرگ دی او دا مو عزم دی او تصمیم د بري لمړی شرط دی ډزې په قراره نه کېږي توکل په خدای اوس خو هسې هم په اوبو ورگد شوي یو ښه ده تاسې اوس لمرته شئ زه به نوي حالات وڅارم.

دويمه برخه

جنابه مشر صاحب!

مبارك موشه، څه چې مونږ غوښتل هماغسې وشول ټولو قومي او جنگي مشرانو په يوه خوله تاسې د مشرتابه او واكمن په توگه وټاكلې او دعا يې وكړه، چې ستاسې سيوري دې خدای زموږ له سره نه كموي .

استاذ: ښاغليه زه وايم كه خوب وينم خو فكر كوم چې ما كله داسې خوب هم نه دی ليدلی، داسې څنگه كېدای شي ما سره خو خپله آينه لاس كې ده ما ته ځان ښكاري ما ته خپله ځان د دې وړ نه ښكاري دوی ته؛ نو څنگه وړ ښكاره شوم آخر جنايت، بې رحمي او وحشت هم حد لري او كه يه؟

جنابه تاسې يې څه كوي په خبرو پسې مه گرځه ما مخكې عرض وكړ، چې فكر مه كوئ امكانات هر څه برابروي ډېر ناشوني كارونه به شوني شي نه مو دي اورېدلي چې پېسه هرڅه كوي د دغه قوم خو پېسه مرگ هم دی او ژوند هم .

استاذ: نه زه پوه شوم چې پېسه حكومت كوي نه مونږ، مگر په زور گڼې حكومت كېږي دا خو داسې مانا لري چې يو سړی

د خپل كور مشر وي او دی داسې فكر وكړي چې گڼې د ټول قوم مشر دی زه وايم داسې نه شي چې يو سړی چا په حجره كې نه پرېښوده او هغه ويل چې آس مې خان كره وټړئ، هسې نه چې هندو سټري خدای ناراضه دا قوم د مچيو خوی لري كه يو ځل راوپارېدې او زموږ په مقصد پوه شول بيا نو زموږ خیر نه شته ځكه، چې مونږ په نوك كې سوک ځايول غواړو په دومره لوی قوم د واكمنۍ خيال ما ته د شگو مزل ښكاري گمان نه كوم كه شونی شي؛ ځكه زما ږېره په همدوی كې سپينه شوې پوره تجربه لرم، همداسې ډېرې هلې ځلې او مجلسونه مونږ هم پخوا ډېر كړي هېڅ كله هم ډاډمن شوي نه يو؟!

او په دې كې هم هېڅ شك نشته چې مونږ به گڼې واكمن نه شو ښايي د يو څه وخت لپاره يا په جنگ او يا په هغه دغه ځان پر ټول ملك وټپو او واكمن شو لكه دا اوس چې گورې د ټول ښار په شلمه برخه هم زموږ امر نه چلېږي زما د دې جمهوري چوكۍ څه گټه شوه، چې لږ ترلږه د دې ټول واك سره د يو پخواني ښاروال هومره حيثيت هم نه لرم څوك مې په خوله د پياز خوراك خو لاڅه حتی غوږ قدرې هم نه كروي او د دې پرته هغه دې گوري، چې زموږ سياسي رقيبان هم ورځ تر ورځې را مخكې كېږي او زموږ قوتونه په شا تمبوي دا خو لا يوازې زموږ سياسي دښمنان دي مگر دا هم د دوی د بې اتفاقيۍ ځانځاني او بې علمۍ برکت دی، چې مونږ ترې تخت او تاج نيولی مگر په دې هم پوهېدل په كار دي چې دغه قوم هفته پام بولي، كه چېرې لږ هم زموږ په حركت پوه شول، چې مونږ څه غواړو بيا پرې د هېچا دم دعا نه چلېږي او خير مو نشته .

د هر چا نه دغه خلکو سره زما ډېره وړانه ده اگر چې د يوه مذهب او عقيدې خلك يو مگر بيا مې هم دغه خلکو ته زړه نه سپينېږي باور وکړه چې د دغو خلکو نه راباندې... هم ښه لگېږي خو چاره څه ده له خدايه څار شم چې له داسې قوم سره يې اخته کړي يو څه سر به دې خوږه وم .

ښايي اوس زما دا خبرې تاسې ته اوتې بوتې ښکاره شي مگر ما مخکې وويل چې زما ډېره همدلته سپينه شوې، زمونږ نيکونه دې خدای خوار کړي، چې د گل په شان ښايسته وطنونه يې پرېښودل او دلته راتلل .

خير ته مه خپه کېږه زه کله کله همداسې په احساساتو کې راحم دا ټولې ناخوالې مې له ډېره درده او افسوسه وکړي مطلب دا، چې زه اوس ستاسې د فکرونو او پرمختگونو خنډ کېدل نه غواړم زمونږ وخت او دا وخت ډېر توپير لري يو خدای په يو حال وي اوس خو را پېښه ده او له پېښې تېښته نه وي ډېر ښه فرصت او زمينې اوس برابرې شوي فکر کوم دا ډېر ښه او مناسب وخت دی په هره قربانۍ او ځان تېرېدنه چې کېږي خپل حقوق بايد لاس ته راوړو . روسانو ته دې خدای خير نه ورکوي کاشکې چې پخوا يې حمله کړي وای مونږ به هم لا په خوا بېداره او متحد شوي وای خير اوس هم سرې وخت دی .

اوس خو له نيکه مرغه په کور کې د يو کورکي خاوندان هم يو مخکې که چا په خپل کور کې نه پېژندو اوس خو شکرالحمداالله په دووکې يادېږو. زما اصلي هدف دا دی چې اوس هم او له د ورځه تېرې نه دي هر څه کولای شو، ناهيلې نه يو خو شرط يې دا دی چې خو له بايد يو رنگه وښوړو او کارونه بل رنگه اجراء کړو؛ ځکه چې پسته ژبه توره هم نه شي غوڅولی مانا دا، چې زمونږ د سټېج او ممبر وينا بايد يو رنگ وي او خپلې پرېکړې او جلسې مو بايد بل رنگ وي .

زمونږ بله نيك بختي په دې کې ده، چې د روسي يرغل په دالويه غميزه کې مونږ هم د دې ملک د آزادۍ لپاره لويه قرباني ورکړې، ډېرې ستونزې مو گاللي خپلې سيمې مو آزادې کړي او په دې لاره کې مو ډېر ځوانان نذرانه کړي او ډېرې مېندې مو بورې شوي. اگرچې په تېروخت کې زما سره دا فکر دومره نه و او يوازې کوشښ مو دا و چې په هر ډول وي بايد په لمړي سر کې غاصب قوت ماته شي مگر کله، چې الله تعالی ورځگ تر ورځې کافر دښمن په گوندو کولو او زمونږ انډيوالانو خپلې سيمې ازادولې زما دا فکر پوخ شو، چې اوس بايد دا نورې ډلې او مجاهد وروڼه هم له ځانه سره يوځای کړو. زما همدا نظر و ما ويل که په زر وي او که په زور وي بايد چې دا ټول مشران د خپل جغ لاندې کړو په دې لاره کې زه د حکمت او سياست ډېر پلوي وم .

خو زمونږ ځينو مشرانو ته دې خدای عمر ورکړي دوی به تل ماته ويل، چې دلته زور چلېږي او سرې سترگې به گرځې نو بيا به درنه د خلکو حيا کېږي، زه اوس شکر اوباسم، چې هغه وخت مونږ داسې زورور او زړور مشران او نډيوالان لرل چې په خپلو شا او خوا سيمو کې يې د بل گوند مشران او سرې نه پرېښودل گنې اوس به مو څه کول چې په خپل کلي کې راته تر بورناست وای .

اوف زه څومره ساده وم کله به، چې زموږ د مجاهدينو له سيمې څخه د روسي فوځيانو قطارونه را تېر شول په هغه ورځ به زه ساده څومره عصباني وم چې ولې د دښمن لښکر روغ رمټ تېر شو او غازيانو پرې برید ونه کړ .

که زه هغه وخت خبر وای چې کیسه څه ده او په دې پوه شوی وای چې دغه هر څه د روسانو سره د یوې معاهدې او تړون له مخې کېږي، نو ښایې، چې هغه وخت ما د خپلو همدغو دور اندېشو او هوښیارو انډیوالانو په ضد هم جهاد اعلان کړی وای، اوس پوه شوم چې سیاست یعنې څه؟!

ښه دی چې زموږ دښمن سره د پردې تر شا د انډیوالۍ او معاهدې لاس وو گڼې په دې حساسو شرایطو کې اوس دومره مرسته له موږ سره چا کوله. د امریکې خو همدومره انډیوالی وه چې خپل غلیمان یې په موږ باندې گوندې کړل او بس. مطلب پوره او هندو غره .

اوس موږ ته په کار ده چې یوازې د روسانو په مرستو اکتفا ونه کړو بلکې د هر هغه چا سره د دوستۍ لاسونه ورکړو، چې موږ سره د دښمن په راپرځولو کې مرسته کوي که د پردې تر شا وي او که له مخې خو بیا هم ډېر احتیاط په کار دی چې چا ته ثبوت په لاس ورنه کړو چې بیا به مو پرې دښمن هم وټکوي او هم به مو تاریخ تور پاتې شي .

زه بیا هماغه خبره کوم چې خوله سمه او کارونه وران کول په کار دي زه ستاسو دغه ملي پاڅون او یووالی تائیده وم ځناور چې په څلور بولي ځي هم ځانته مشر لري. او ستاسې په دغه سمبولیکه مشرۍ هم ویاړم چې زما تر غاړې کړې موده .

زه د حکمت پلوي ځکه یم چې همدا اوس گوره موږ تقریباً په یوه کړۍ کې واقع یو د شاتگ په وخت کې پرته د امو نه بله لار نلرو زما اندېښنه دا ده چې هوښیاره مرغۍ په څو لومو کې نښلي.

بیا هم په کلکه وایم، چې دقت، احتیاط او حکمت ډېر ضروري او بې احتیاطۍ به مو خدای مه کړه د گور په ارمان کړي او زه په دې وېرېږم، چې د نیمې ورځې حکومت د سلو کلونو کورونه وړانوي هسې نه، چې خپله هم بې کوره او اواره شو .

جنابه واقعاً، چې ډېرې پخې او دقیقې لارښوونې او خبرې مو وکړې موږ ځانونه ډېر نیک بختان محسوسوو چې ستاسو غوندې دېو شخصیت د سیوري لاندې یو زموږ باور دی، چې زموږ د کرفصل به پوره خپري او هغه په دې، چې ستاسو د لارښوونو سره سم مو هرڅه روان دي. موږ، چې یو گام مخکې اخلو نو دوه گامه خو ضرور بېرته گورو ځکه موږ په دې پوهېږو، چې په وړه خوله مو ډېرې لوی او غټې خپري پیل کړي .

او د دغو لویو خبرو سرته رسول هم احتیاط غواړي او هم مېړانه او سربښندنه، تاسې ډاډه اوسئ، چې پروگرام او نقشې له مخې زموږ کارونه لاتراوسه سم او مخ په بره روان دي او په دې هم پوهېږو، چې انگار تل د ایرو لاندې وي .

جنابه ستاسې مشرولي زمونږ د احتياط يوه بېلگه ده. وايي، چې د زرگر سل گوزاره او د آهنگر يو مونږ، چې هر څه وايو خلك يې نه مني او را سره نه قانع کېږي .

مگگر تاسې که تور ته سپين، شپې ته ورځ او زمکې ته اسمان او اسمان ته زمکه وايي ستاسې د علمت او پوهې له مخې يې دا قوم ټول مني.

ستاسې د دې سپينې ږيري، همت او پوی نه مونږ ډېره گټه اخيستی شو شراب، چې څومره زړېږي ارزښت يې زياتېږي او همدارنگه زمونږ په ټولنه کې چې سړی څومره سپين ږیری کېږي قدر يې ډېرېږي ستاسې هره وينا اوس مونږ ته د کيميا هومره گټوره ده زمونږ د پروگرام يوه لويه برخه دا ده چې په ممبر به تاسې خوله سمه ښوروی او په ميدان کې بيا زمونږ کارونه گوره چې د گوتې په ځای کې څنگه سوک منډو .

مونږ د حالاتو د جاج نه تاسې وخت په وخت خبروو .

مونږ په خپل بري ډاډه يو که خدای کول يوه ورځ به مو دا خوب رښتيا کېږي .

ښاغليه زما ښه يادېږي کله چې ورکوټی وم نيکه مې دې خدای له ټولو حقدارانو سره وښي هغه راته يوه کيسه کېږي وه ويل يې په ځنگل کې د ټولو نه قوي حيوان زمري دی؛ نو ځکه خو يې ځان خپله پاچا کړی هم دی. زمري به تل د خپل خوراک له پاره نور حيوانات ډاډل او وژل، خو غوايانو چې به په منډه ترې هم ځانونه نه شول پنا کولی د زمري د ظلم او زور د لاسه پوزې ته راغلي وو، يوه ورځ په خپلو کې جرگه شول سلا او مشورې يې وکړې چې څنگه ځانونه د زمريانو له ظلمه خلاص او خپل سرونه په امان کې کړي، نيکه مې ويل غوايان ډېر خون پور شوي وو، او په يوه خوله يې پرېکړه وکړه چې دوڅبرې دي راځي يا ارگ يا مرگ د هرې ورځې مرگ نه يوه ورځ مرگ ښه دی يا به تخت يا به تابوت شو. ټول راټول شول او په يوه غږ د زمريانو په لټه کې شول هر چېرې چې به يې زمري وليد ټول به پرې راټول شول او تر هغه به يې په لغتو او ښکرو واهه تر څو، چې به يې سا وخته په رښتيا چې د يوه او سلو خو نه ده برابره لنډه دا، چې غوايانو ښه په همت ځنگل له زمريانو پاک کړ وروستی زمري، چې يې ښه له اخ او ټوڅه ويست زمري مخ مشر خر غوايې ته کړ او ويې ويل، زمريان خو هسې هم ټول د خپلو اعمالو په سزا ورسېدل، زما په مرگ به تاسې څه وکړئ زه به له دې وروسته ستاسې عسکر شم او هر هغه چا چې په ځنگله کې ستاسو نافرمانی کوله سخته جزا به ورکوم .

خر غوايې چې پر پچه ولاړ او د کشمير ننداره يې کوله د زمري خبره يې زړه ته ولوېده او خپل عسکر يې کړ .

د ورځو په تېرېدو يې د برگ غوايي پسې واستوه، زمري چې غوايانو ته په زړه کې اچولې وه تر يو لږ ځنډ وروسته بېرته راغی او خر غوايي ته يې وويل له تا قربان برگ غوايي ستاسې حکم ونه مانه او له ما سره ستاسې حضور ته

حاضر نه شو خړ غوايي له ډېره درده كلي ويلي شو. او په قهر يې زمري ته امر وکړ چې ورشه او لاس، لاس يې کړه، زمري خو دغه شېبه له خدايه غوښته سم له واره ولاړ او په برگ غوايي يې مور بوره کړه .

همدارنگه بله ورځ يې د سور غوايي پسې واستوه زمري بيا چل وکړ له لږ څه ځنډه وروسته بېرته راغی او خړ غوايي ته يې وويل صاحبه سور غوايي هم ستاسې حکم ونه مانه او ستاسې په شان کې يې دا گستاخي هم وکړه ويل يې که له ما سره يې کار وي هغه دې دلته راشي اوس ستاسې حکم ته سترگې په لاريم، د دې خبرو سره خړ غوايي بيا له ډېره قهره وپرسيد او زمري ته يې حکم وکړ چې سور غوايي هم درنه د ژوند ځکه ونه کړي ورشه او کلمې يې وشينده. لنډه دا چې زمري خپل کار وکړ ټول يې په خپلو کې بې اعتماد کړل او يو يو يې له منځه يووړل تر هغې چې د خړ غوايي لمبر راغی او پرستوني يې ورته خوله ښخه کړه .

د دې اوږدې کيسې نه زما مطلب دا دی چې پخواني خلك ډېر هوښيار وو ښايي زما د نيکه هم همدا مطلب و خو هغه وخت مونږ په دې خبرو چېرې پوهېدو .

په هر ترتيب زه وایم د غوايانو غوندې کم زوری او خوار مخلوق چې د زمري قوي باچاهي په اتفاق او حکمت له منځه وړی شي؛ نو مونږ به يې ولې نه شو مونږ خو شکر انسانان يو د عقل او فکر خاوندان يوهر کار چې په سا شي بې بلا شي .

جنابه تاسې ته يو وار بيا ډاډ درکوم، زمونږ ټول کارونه په مشوره روان دي. ډېر متوجه يوقط ستاسې فتوی او دعا په کار ده عملي کول يې له مونږه غواړي.

درېيمه برخه

السلام عليكم!

وعليكم اسلام

جنابه څنگه ياستی. دا څو روځې مو څنگه وې کوم ذره آرام مو وکړ او که يه!

مونږ سره تل ستاسې خيال وي مونږ خو ځوانانو يو د سختو تنگو د توانه يو مگر تاسې خو عمر خوړلی که رښتيا ووايم د نورو په پرتله تاسو سره د علم برکت دی يو څه ښه ياستی .

استاذ: خوب، خدا او ارام خو مو د مرگه پاتې دی؟

او هغه ولې ما تاسې ته په وار وار ويلې چې هېڅ اندېښنه مه کوئ ستاسې څه غم دی مسته دې تازه گرځي غم يې د لالي په سره غم خو زمونږ دی چې هر شېبه د مرگ او درد سره لاس او گرېوان يو .

استاذ: نه نه نه پوه نه شوې شاعر وايي :

خوب خدا په بې غمی کېږي رحمانه

چې په زړه يې د يار غم وي څه به خوب کا

ما باندې خو خوب، خدا او خوښي د ملت له غمه حرامه ده. او بله دا چې وړمه شپه يو څو توغندي دلته نژدې راپرېوتل، ډېر زيات وارخطا شوم ما فکر کاوه چې خدای مه کړه دښمن تاسې ټول لاندې کړي ياستی او يوازې زه پاتې يم او کېدای شي چې دښمنان زما په لټه کې وي مگر کله چې مې له ځمخې لږ سره را بهر کړ سره سمخه وه او شا او خوا مو يو څو خپل انډيوالان ښکاره کېدل باور وکړه هماغه مې چې خوب الوتی تر اوسه حرام شه که مې سترگه بيا ورغلې وي په هر ترتيب له دې مې خبر کړه چې دښمن خو به رامخکې شوی نه وي؟!

نه نه جنابه زه هر ځل وایم چې اندېښنه مه کوئ، تاسې خو زمونږ د سر سيوری ياستی که دښمن او يا د هغه گوزار تر تاسې رارسېږي؛ نو دا به هغه وخت وي چې خدای مه کړه زمونږ په سرونو به ميجنې شوې وي .

د وړمې شپې بې هدفه توغندي مونږ خپله راوتوغول کله کله داسې هم ښه وي چې انډيوالان يو څه زړور شي او غافله نه شي .

رښتيا توغندي دې را ياد کړل اصلاً زه د جنگياليو مشر

د يوې مشورې لپاره ستاسې حضور ته راولېږلم. سياست خو تاسې په خپله پوهېږئ چې ټول درواغ، چل، فرېب او غولولو ته وايي يعنې ويل يو څه او کول بل څه، مطلب دا، چې خپل هدف ته ځان رسول دي په هره لاره چې وي او

جنگ هم په رښتیا او صداقت نه گټل کېږي د دښمن د پرخولو لپاره به له هر تکتیک نه کار اخلي خلاصه دا چې د دښمن د بدنامولو او رسوا کولو لپاره به د هر ډول فارمول نه کار اخلو .

د دې لپاره چې دښمن ښه بدنامه شي مونږ غوښتل ستاسې نه مشوره واخلو، چې که مو خوښه وي د ښار په گڼ میشتو سیمو به یو څه توغندي وروتوغوو؟!

استاذ: په دې کې خو ښکاره بې گنا او بې دفاع خلک وژل کېږي.؟!

هو جنابه دا خو څرگنده خبره ده مونږ هم همدا غواړو ځکه دا کار مونږ ته په سیاسي لحاظ ډېره گټه رارسوي په دې کې کوچنیان، تورسري او سپین ږيري وژل کېږي مونږ به یې د دښمن په خلاف تبلیغ کړو د خلکو به ورسره نوره هم کرکه زیاته شي هو رښتیا بله هم را یاده شوه .

د دې سره جوخت غواړو چې یو دوه جوماتونه هم د نښې لاندې راولو، چې دا هم د جنگ یو تکتیک دی او بیا دغه تخریبکاري په دښمن راوروو .

استاذ: دا ته څه وايي ایا ماغزه دې په ځای دي؟

هو جنابه تاسې خوامه بده وئ مونږ فقط ستاسو د وینا او سلا مطابق خپل پروگرام روان کړی ستاسې لارښوونې ډېرې حکیمانه او فلسفیه دي او واقعاً ډېر زړه سواند یاستی که ستاسې یاد وي په خپله مو یو فارمول مونږ ته راښودلی و، تاسې ویل چې خوله سمه ښوروی او کارونه وران کوی مونږ کټ مټ ستاسې د وینا په پیروی کې دا کار غوره گڼلی اوس ستاسې خوښه مونږ ته خو دا تر ټول ښه او کامیاب تکتیک ښکاري اگر چې د یو مسلمان لپاره واقعاً دا ډېره گرانه ده مگر مخکې مونږ وویل چې سیاست وایي همدې ته زه وایم هدف او ارمان ته د رسیدو لپاره به دغه ډېره وږه قرباني وي چې مونږ ترې تېر شو زمونږ پرې څه ځي پردي بچي مري، د سورنچې خو فقط پوف دی .

استاذ: نه ښاغلیه زه نه وایم چې جنگ گڼې یوازې په مېړونو، او ومسایلو گټل کېږي دغه به یې هم یو شرط وي دا منم چې د هر څه نه حکمت او تکتیک ضرور دی .

مگر زه وایم د خدای (ج) قهر او غضب خو په ځای پرېږده ولې د ښار خلک په دې نه پوهیږي چې د دښمن گوزار تر دوی نه رارسېږي. زه وایم هسې نه چې خدای (ج) ته هم مخ تورن شو او ولس ته هم د هندو ستړی او خدای (ج) ناراضه کیسه به شي .

جنابه زمونږ د بحث مخکنی جنجالي او د شک موضوع همدا وه چې سیاست هدف ته رسېدل دي په هر لاره چې وي، مونږ سم دستي کولای شو چې د دښمن پسې تبلیغ پیل کړو چې نوی او قوي اسلحې یې ترلاسه کړي او اوس

غواړي چې بې دفاع او بې گناه ښاريان هم د خپل هدف لاندې راولي او حتی په خپله دغه شوم عزم کې سپېڅلو شعایرو او ځایونو د ویشتلو پرواگیر هم نه دي .

استاذ: که رښتا درته ووايم زه دې په خپل ایمان وبيرولم، په دې پروگرام کې باید ډیر غور او فکر وشي، که څه هم د داسې پېښو بیلگې موږ د نړۍ تاریخونو کې لیدلای شو په دا وروستیو کې خپلې مشاهدې هم لرو خو د نننیو او پخوانیو حالاتو تر منځ بیا ډیر توپیر هم شته روسان او د هغوی داخلي انډیوالان عملاً زموږ سره جنګېدل د ملك واك د سرو کافرو سره وو، زموږ دښمن په ښکاره د کفر بیرغ په لاس کې نیولی و؛ نو ځکه موږ ډاډه او پرته د کوم شکه ویلای شول چې ټول هغه خلك، چې د اسلام په خلاف یې د کفر صف قوي کړی واجب القتل دی ولو که هر څوک وي مگر نن خو تاسره په مقابل کې کافر نشته روسان وتښتېدل او کورني کمونستان هم په گوندو شول، خو بیا هم زه څه نه شم ویلای د گونګي په ژبه گونکی ښه پوهیږي د جنګ په ډگر کې تاسې یاستئ که د انډیوالانو سلا وي او د ورځني سیاست تقاضا وي بیا خو ښه ده په دې مسئله کې زه زړه ور څه نه شم ویلای ما لکه د یو شینواري په څېر د در بابا او د الله تعالی د گرانیت په مسئله کې عاجز وېوله. بس جنابه بښنه غواړم نور موږ پوهیږو او خپل حکمت مو، د دغه تکتیک له عملي کولو وروسته به موږ په راډیو کې د سپېڅلو شعایرو او بې وزله او بې دفاع ښاريانو په شهادت یوپیغام ستاسې له خوا خپور کړو او دغه عمل به په کلکه وغندو او د متضرره کورنیو سره به یو څه نغدې مرسته هم ستاسې له خوا اعلان کړو خلك به فکر وکړي، چې موږ څومره زړه سواندی او شفیق مشر لرو؟!

څلورمه برخه

قدرمنو مؤمنو او مجاهدو هېوادوالو!

نن زموږ د خاورې، عزت او د افغانستان د اسلامي دولت دښمنانو د کابل پر بې دفاع خلکو د خپلو شومو اهدافو د پلي کولو په خاطر د بې هدفه توغندیو بریدونه وکړل چې په پایله کې یې نه یوازې زموږ په لسگونو بې دفاع ښاریان شهیدان او تپیان شول بلکې ورسره یې یو شمېر مسجدونه هم شهیدان کړل، چې دغه وحشیانه کړنه په خپله د مکار دښمن جاه طلبی، ظلم، وحشت او بربریت څرگنده وي. خبر زیاتوي چې دغه لرې واټن ویشتونکي توغندي د وطن او د اسلامي دولت د ښمنانو نوي د خپلو خارجي بادارانو څخه تر لاسه کړي او په دې ډول غواړي چې زموږ د شریفو او مؤمنو وطنوالو وینې پرې تویې کړي او پرېږدي چې دغه مظلوم ملت د امن په فضا کې سا واخلي او همدارنگه دشمن د خپل خاینانه سیاست له مخې کابل ته په راغځېدلو عمومي لارو او سرکونو کې هم یو شمېر ځنځیرونه او پاتکونه جوړ کړي او تجارو ته اجازه نه ورکوي چې د کابل ښاریانو ته خوراکي او د سون مواد را انتقال کړي چې د دښمن دغه غېږې انساني عمل د کابل یو شمېر بې وزله او نجیب خلک د یو لړ ستونزو سره مخ کړي دي .

د یو بل خبر له مخې، د اسلامي دولت دښمنانو د یو پلان شوي پروگرام له مخې غواړي چې د اسلامي دولت په ضد زموږ د نجیبو خلکو کرکه او نفرت را پیدا کړي، چې د دغې نقشي د تطبیق له پاره یې د ښار په ځینو سیمو کې، په غلاگانو، لوټ، تالان او همدارنگه د ترهگری په یو شمېر ناځوان مردانه عملونو لاس پورې کړي تر څو وضعه مخشوشه او په دې ډول زموږ مؤمن هېوادوال د دولت په مقابل کې بغاوت او گډوډۍ ته وهڅوي، په تاسف سره باید ووايو چې د اسلامي دولت دښمنانو نه یوازې په لوټ، تالان، بې عفتي، ترهگری او غلاگانو لاس پورې کړي بلکې د اسلامي دولت د عامې روغتیا وزارت د اطلاع په اساس دښمنانو یوه اندازه خوراکي مواد هم زهرجن او مسموم کړي چې د دغې غېږې انساني او غیرې اخلاقي جرم په پایله کې د روانې اونۍ په اوږدو کې زموږ یو زیات شمېر بې دفاع، بې گناه او بېوزلي ښاریان د شهادت لوړ مقام ته رسېدلي انا لله و انا الیه ... خو موږ په ډاډه سره ویلای شو چې ژر به دغه ډول جنایتکاران د اسلامي دولت د وینو او دیندارو مؤظفینو له خوا گرفتار او د خپلو اعمالو په جزا به ورسپړي.

پنځمه برخه

جنابه څنگه ياست زه خو بيا ستاسې حضور ته حاضر شوم، چې د تشويش د رفع کولو په خاطر تاسې ته نوي راپورونه، زېري، برياوې او يو څه پيغامونه در کړم.

استاذ: ښاغليه! مخکې له دې چې تاسې ما ته څه ووايي ما بېگانه خبرونه واورېدل، دا څه حال روان دی خدای شته زه په خپل ايمان وېرېږم، غلا، بې عفتي، چور چپاول، قتل و غارت، وهل او... دا ټول جنايت يو خوا او د غريبو مسکينانو لپاره خوراكي مواد مسموم کول بل خوا اخر د انسانانو په تاريخ کې به تر دې هم لوی او بد جنايات وي؟! هو رښتيا ته يوه شېبه انتظار شه په جماعت او په ډله خو لمونځ نشته زه به دا لمونځ لمری ځانته وکړم، چې قضاء کېږي.!!؟

وو جنابه بښنه غواړم مونږ ته دا هر شېبه د سر هومره بيه لري، لمونځ خو هر وخت کېږي ما اورېدلي خپله حق تعالی د هر څه نه زيات د خپل مخلوق په خدمت ډېر خوشالېږي مونږ خو د همدې رضا د حاصلولو په خاطر د خپل قوم خدمت ته رادانگلي، او دا دی گورې چې شپه او ورځ مو په ځان يوه کړې .

جنابه بښنه غواړم مونږ هم هر وخت دا فريضة ادا کوو مگر کله چې شرايط حساس وي نو له تا څه پرده بيا مو حالاتو ته ډېره پاملرنه وي. خدای ناخواسته مونږ خو څه کافر نه يو که پنځه وخته نه وي نو يو ځل دوه خو يې مخامخا په ورځ کې کوو .

جنابه د ټوکو بښنه غواړم زه پوهېږم چې تاسې خوش طبعه ياست؛ نو ځکه مې خوش طبعي درسره وکړه، خو باور وکړئ چې ناست دلته يم مگر ټوله سودا مې د جنگ په ليکو کې بنده ده .

استاذ: ښاغليه تاسې ونه ويل، چې د دغو غلاگانو، چورچپاول، بې عفتي... او خوراكي موادو مسمومونکي جنايتکاران مو پيدا او دستگير کړل او که يه؟!

هو جنابه بخشش غواړم مشهور متل دی چې وايي د خپل کور غل نه نيول کېږي، مونږ سره خو فارمول دی او هر څه د هماغه پخواني فارمول په اساس روان دی خو له سمه او کارونه... دا ټولې غلاگانې، بې عفتي او ... مونږ د پورتنۍ تصويب او منل شوي فارمول له مخې کوو. دا خو ټول ستاسې د مقدسې رهبرۍ او زمونږ د جنگياليو د قدرمن مشر د تکنیکونو برکت دی چې مخ په بره او ښه په نره روان يو؟!

نو تاسې ووايئ چې په دې کې مونږ څوک ونيسو، به عرض معذرت تاسې جناب، که د جنگيالو مشر او که زه ځان کوم يو؟

استاذ: په هر ترتیب دا دومره د بحث وړ نه ده مونږ مکلف یو چې هدف ته ځان ورسوو په هره لاره او په هر شکل چې ممکنه وي دې ته وایي د ورځنی سیاست تقاضا په هر حال وایي سړی چې زور شي ماشوم ترې جوړ شي زموږ اوس ږیره سپینه ده غرمه مو چې څه خوړلي وي هغه رانه بیا هیر وي پاتې لاتېرې خبرې تاسې نظامیان یاست په هر څه تر مانښه پوهیږئ. خو که حقیقت درته ووايم زه خبرونو ډیر وارخطا کړم ما فکر کاوه که چېرې حالت ښار کې همداسې گډوډ وي؛ نو بیا دې خدای خیر کړي چې څه به پېښېږي، له تا څه پرده ما له وېرې تر اوسه روژه نیولې، او پرته له اوبو نور څه مې نه دې له ستوني تېر کړي ما ویل نه چې مسموم نه شم؟!

نه نه جنابه تاسې ډاډه اوسئ کله چې څه وي مونږ تاسې حتمي خبره و، پاتې شوه د راډیو د خبر خبره هغوی خو د دولت د خارجي او داخلي پالیسیو له مخې خپله خپرونه کوي، چې په درواغو او رښتیاوو یې بیا څوک سر نه خوړه وي .

استاذ: ښاغلیه! نه د سرخوږ څه مسئله نشته گنې هسې خو اوس بلد شوی یو، په لمړي سر کې چې به مې د ځان خبر واورېد چې ویل به یې "د اسلامي دولت مشر نن د فلاني قوم له یو شمېر استازو سره د ریاست جمهوري په مقام کې ولیدل" او یا بل ورته کوم خبر خدا په راغله چې زه خو د میاشتو راهیسې د یوې چوکۍ سره په تورو څمڅو او لویو غرونو کې ناست يم دلته د قوم مشران او یا ... د کومه شول. اوس دومره عادي شوی يم چې هر څه اورم تبسم قدرې هم پرې نه کوم او پوه يم چې دا یو معمول او ضرورت دی مگر د دې ټولو برخلاف د مسموم خبر یو ځل بیا وپېرولم!!

خیر جنابه دا په یوه لوی دولت کې ډېرې وړې خبرې دي، ما مخکې ستاسې حضور کې عرض وکړ چې ناست له تاسې جناب سره يم مگر فکر، ذکر سودا او هر څه مې په جنگي لیکه کې دي .

استاذ: ولې څه خاص د تشویش وړ څه خو نه دي پېښ شوي؟!

نه نه جنابه د خدای فضل دی هېڅ نشته.

تاسې پوهېږي، چې دښمن زموږ په خلاف ډېر زیات پوچ تبلیغ کوي او د همدې فحش او پوچ تبلیغ په اساس یې یو څه خلک زموږ په وړاندې راپارولي دي، تاسې خبر نه یاست، زموږ نوی راپور دی وایي دښمن غواړي چې زموږ په سنگرونو یو ډیر پراخه او قوي تعرض پیل کړي په همدې منظور یې ډېر تشکیلات پیل کړي .

د همدغې راپور په اساس مونږ غواړو که ستاسې خوښه وي ټول هغه پلونه چې زموږ د سنگرونو په لورې پراته دي له منځه یوسو او ټولې لارې له بمونو (مینونو) ډکې کړو؟!

استاذ: ښاغلیه رښتیا، چې هلکان یاستۍ فکرونه مو خام دي، همپشه داسې نیمگړي او رسوا پورگرامونه جوړوي، چې په عملي کولو یې مونږ په خپله له شکست او عالمي بدنامۍ سره مخ کېږو. نه دې دي اورېدلي چې وایي مسجد

وران کره او عامه لاره جوړه کره د دغو پلونو په جوړولو به د دې خوار ملت خومره سرمایه تللي وي دا هر څه پرېږده مگر خلك به له مونږ نه په دې کار خوابدي شي؟

نه جنابه مونږ هېڅ کله په دې اعتراف نه کوو چې گوندې دغه کار مونږ کړی بلکې دا پره هم په یو ډول نه یو ډول د دښمن په جنياتو وراچو. تاسې مطمئن اوسئ چې مونږ خوله سمه ښور وو مونږ دغه تخریب، د ځان د ساتلو او دفاع په خاطر مشروع بولو، او دغه وړانول د جوړولو په نیت کوو. کېدای شي چې یو وخت یې له دې هم ښه جوړ کړو. هغه ورځ خو لیرې نه ده که د جنگ ټغر ټول شو او مونږ خپل هدف ته ورسېدو بیا به یې د سترگو په رپ کې جوړول ووينئ. اصلي خبره زموږ د سرونو ده که داسې ونه کړو خدای ناخواسته د شکست په وخت کې به مو دښمن په سرونو میجنې وکړي باور وکړئ چې مونږ سره ستاسې د صحت او سر وېره وي مونږ که وو او که نه خو تاسې د ټولو سرياست؛ نو ځکه دا کار ستاسې د دفاع او ساتنې لپاره روا بولو، زه خو په دې مسایلو ښه نه پوهېږم اوس نو ستاسې فتوی او زمونږ عمل .

استاذ: ښاغلیه! تاسې واقعاً ډېر هوشیار او دور اندیش یاست که چېرې مو راپور دقیق او کوتلی وي او د دښمن د غلبې وېره وي نو بیا هر څه چې د ځان، زما او د خپل قوم د حفاظت لپاره کولای شئ وپې کړئ؛ ځکه تاسې جنگیالیان یاست د کارغه په ژبه کارغه ښه پوهیږي وايي اگر ضرورت باشد رواه باشد.

شپږمه برخه

کوکچه، کوکچه هلو کوکچه، که زما اواز اورې خپل نمبر ته ولاړ شه. 1.

اورم څوک کوکچه؟

وو پامیر کوکچه؟

اورم پامیر اسلام

وعلیکم اسلام

ته څه خپل خصوصي نمبر ته شه له عمومي نه اوڅه؟

درځه زه ولاړم؟

کوکچه کوکچه، پامیر کوکچه؟

اورم سلام

وعلیکم څه حال دی؟

بلکل خیر خیریت .

زما اواز څنگه درځي؟

بلکل چار او پنج؟ (ډېر ښه)

وضعیت څنگه دی؟

تر اوسه خو څه نشته هر څه زاړه په زاړه دي. فقط د معمول په څېر د وړو توپونو او راکتونو یوه نیمه ډزه سره تبادله کیږي .

دا دوه انډیوالان چېرې شپاړس (زخمیان) شول؟

نن سهار وختي د دشمن د راکټ یوه مرمی راغله دلته زمونږ په مرکز کې ولکېده خو ښه و د خدای فضل و ډېر تاوان یې راونه رسوو فقط همدا دوه شپاړس شول چې ستاسې موقعیت ته مو درواستول .

د دشمن د تعرض او اکمالاتو په هکله مو څه نوي ترلاسه کړي؟

مونږ خپله هېڅ مگر د کشف انډيوالانو راباندې غږ وکړ، چې دښمن يو څو سنډاگان (ټانگونه) نوي مهار (را انتقال) کړي؟

ښه هلو څه شوې؟

اورم .

اونور څه؟

يو ډېر شمېر نوي پسونه (سرتېري) يې هم لیکو ته راوستي او گمان کوم چې لا راروان هم دي؟

دا نږدې انډيوالان يې ولې مزاحمت نه کوي؟

اورې؟

اورم

زمکې لمدې دي د موټرو گردونه نه ښکاري؛ نوځکه ډېر انداخت هم نه کوو اصلي هدف نه ښکاري .

ستاسې د کشف (مخابرې) انډيوالان څه وايي؟

هغوی هم د باران په وجه څه نه دي ليدلي لمر هم نشته چې ښيښې او اوسپنې وځلوي. فقط د هغه برو غونډيو په سر دوه سنډاگان وليدل شول د سلمان (فارسي) انډيوالانو پرې اوربل کړ خو په پته پوه نه شو چې څه وشول شل (محوه) شول او که شپاړس (تخريب)؟

خير يوسې، په ټولو غږ کوئ بېداره اوسئ دښمن سنډاگان او پسونه تيار کړي غواړي چې غوبل (تعرض) وکړي .

مونږ هم عشر (تشکيلات) راغونښتی، ټولو انډيوالانو په بډو گوتې وهلې او تياريو .

تاسې ته نوی (ا، ه، د، ح) جدول دررسېدلی؟

هوکې.

د فارس انډيوالانو ته مو رسولی؟

هوکي .

ډېر ښه په فارس همدا اوس غږ وکړه ورته ووايه چې نمبر اول (خراسان) وايي چې ستاسې په خوا کې چې څه باغونه

دي

(سرکونه) ټول له گلانو (مينونو) ډک کړئ، چې سيلانيان ښه معطر (نابود) کړي .

کوکچه اورې؟

هوکې اورم

زما په خبرو دې سر خلاص شو؟

بلکل چار او پنج اطمینان دی .

مفهوم پوره افاده شو .

هوکې مطمئن شئ .

بل یو ویش (قومنده) دا دې چې ټول ټالونه (پلونه) دې بیخې شپارس (بیخي تخریب) شي، چې پېریان غزني (دشمن

راتېر نه شي) ته ولاړ نه شي په مطلب ورسېدې؟

سل په سلو کې مطمئن شئ .

فارس حاضر دی هغوی وایي چې شاهین (نظامي اکمالاتي کمیسیون) ته ووايه چې مونږ ته د دغه یوویشت (قوماندې)

د شپیتو (تعمیل) لپاره یوه اندازه گوړه (بارود) ژر څوارلس

(راولېږئ) کړئ څومره ژر چې څوارلس کېږي ښه به وي .

اطمینان ورکړه همدا اوس به یې مېږې (سرخي الوتگه) ور بار (ور انتقال) کړي. خو چې دوی پرې بیا ژر ټالونه (پلونه)

شپارس (تخریب) کړي .

تاسې مطمئن شئ د یوویشت (قوماندې) په شپیتو(تعمیل) کولو کې به هېڅ فرق (معطل) نه راځي .

تشر کوکچه، ژرنده (مخبره) مه بند وئ څلوریشت ساعته دې چالانه وي .

صحيح ده مطمئن شئ .

فارس ته وایه په دې ورځو کې مو چې هر څه په خپل موقعیت کې لیدل واسکت (وژل) کوئ یې، چې ورته ونه گورئ،

خدای حافظ .

الله دې مل شه.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**